

regeringen fulgte den her behandlingsgaranti meget tæt og interesserede sig for, hvad konsekvenserne ville blive?

Kl. 14:05

Formanden:

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:05

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi følger hele området og hele udviklingen i sundhedsvæsenet tæt. Det gør vi, og vi er på forkant med det, uanset hvad kloge hoveder i øvrigt måtte sige. Selvfølgelig er vi det.

Vi har også fulgt det frie valg, vi gav i sommeren 2002, altså 2-måneders-reglen. Vi har fulgt det tæt, og det er derfor, vi ved, at der er 120.000 patienter, der har haft glæde af den regel, og som er blevet opereret hurtigere, end de ellers ville være blevet. Det er derfor, vi ved, at vi er blevet fri for det, vi oplevede, før jeg selv blev minister, hvor folk jo blev presset ud af arbejdsmarkedet, fordi de gik og ventede meget længe på at få nogle i virkeligheden ret banale operationer, en ny hofte f.eks. Det ville vi ikke se på, for der var en tiltagende social ulighed, hvor kun de meget, meget velstillede kunne komme hurtigt til på private hospitaler. Så alt det her ved vi, fordi vi har fulgt det.

Derfor ved vi også, at det ikke er rigtigt, som det er blevet påstået af en tidligere spørger, at der er social slagside i anvendelsen af det frie valg. Det anvendes helt bredt. Vi ved også, at det heller ikke kan godtgøres, at der er cream skimming, altså at de private redder sig nogle penge for billig hjælp. Der er mange ting, vi ved, og vi vil selvfølgelig fortsat følge med i det.

Hvad de kloge hoveder angår, kan jeg jo bare stillfærdigt konstatere, at mange af de kloge hoveder også var stærkt bekymrede i 2002, og de er nu stærkt bekymrede igen med fuldstændig det samme sæt argumenter, som gjaldt i 2002. For regeringen var det ikke en pludselig indskydelse – det lå ligesom i spørgsmålet, at det var noget, vi havde fundet på i valgkampens hede – nej, det var et velovervejet valgløfte, som vi gav. Regeringen blev genvalgt, og derfor lever vi selvfølgelig op til valgløfterne.

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det fru Charlotte Fischer.

Kl. 14:07

Charlotte Fischer (RV):

Nu siger ministeren, at sådan var det også, dengang man foreslog 2-måneders-behandlingsga-

rantien, men ministeren kan vel også være enig i, at situationen er en anden i dag på den måde, at personaleproblemet er større nu, end det var før. Hvis ministeren hævder, at det sådan set er det samme nu, som det var tidligere, tror jeg i hvert fald, at der ikke vil være ret mange i det her land, der vil være enige med ham.

Der er jo ingen, der er imod kortere ventetider. Hvorfor skulle en politiker stille sig op og være imod kortere ventetider? Det er da godt nok ikke noget, der er stemmer i. Det er ikke, fordi jeg tror, at stemmerne vil vælte ind, fordi jeg gør mig til talsmand for kortere ventetider. Der må sådan set være en grund, når nogen taler imod kortere ventetider. Så er det, fordi man faktisk har en alvorlig faglig bekymring, og det er også derfor, jeg ganske alvorligt synes, at der er grund til at stige ned fra den der lidt hidsige ideologiske debat, der er om det her, og tage de bekymringer, der er, alvorligt.

Vi står i en speciel situation, og hvis man ikke anerkender, at personaleproblemet, som jeg ser det, er det allerstørste problem i det danske sundhedsvæsen lige nu – det skal holdes op imod, at vi så får den der korte ventetidsfrist, der vil speede aktiviteten endnu mere op, og det kan gå ud over de svageste patienter – så ved jeg simpelt hen ikke, hvad det er, regeringen er ude i. Så må det være, fordi regeringen simpelt hen ikke mener, at arbejdskraftproblemet er særlig alvorligt, som det er nu.

Kl. 14:09

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er rigtigt, at vi har vakante stillinger i sundhedsvæsenet. Det er jo en måde at beskrive situationen på. Det er lige så rigtigt at sige, at der aldrig har været ansat så mange i sundhedsvæsenet, som der er nu: 1.200-1.300 flere læger, 1.200-1.300 flere sygeplejersker.

Der bliver spurgt, hvordan situationen nu adskiller sig fra situationen i 2002, og en af de måder, hvor situationen adskiller sig til den gode side, er, at vi har lavet regionerne med en langt bedre mulighed for at planlægge den måde, man får løst opgaverne i sundhedsvæsenet på, og en langt bedre mulighed for at sprede de gode eksempler. Nu kom det f.eks. frem her forleden dag, at der findes sygehuse, der er i stand til at køre fire patienter igennem en scanner på en time. Andre steder kan man kun køre det hal-